

hogyan jó Pacsai bácsinak nem volt szándéka a vallás szertartását, tanait sérteni. O jám-bor, istenfélő ember. S amit tett és ami történt: az csak az ő jó kedvének, vig kedélyének és hát megfoghatatlan kíváncsiságának lehetett csak a következménye.

Azért mégis hála illeti áldott, jólelkű pap-jukat, a tanítókat, a rokonokat s mindazokat: akik a hit erejét vitték harcba, hogy Pacsai bácsit a tor megtartásáról és a bucsuztató ünnepélyes meghallgatásáról lebeszéljék.

Jó Pacsai bácsit pedig vigasztalja meg az a tudat: hogy mindenki, ki őt ismeri: szereti is. Kegyelmes lesz hozzá az Ég s mit elakart érni életében: eléri majd halála után is!

— **Kinevezések.** A király dr. Fülöp Dezső rimaszombati törvényszéki jegyzőt a szepesváraljai járásbíróhoz albiróvá nevezte ki. — Az igazságügyi miniszter Szmercsányi Géza kassai kir. törvényszéki aljegyzőt ugyancsak a kassai kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

— **Lubló város rendőrkapitánya.** Csáky Zenó gróf szepesmegyei főispán Lubló város rendőrkapitányává Rákossy Gyula szolgálaton kívüli főhadnagyot nevezte ki.

Branyiszkói föld az amerikai Kossuth-szoborhoz. Lőcséről írják lapunknak: Az amerikai magyarok Cleveland városban Kossuth-szobrot állítanak s az tudvalevőleg magyar földön fog emelkedni. E célból a szoborbizottság Magyarország összes megyei hatóságaihoz aziránt fordult, hogy azok történelmi nevezetességű földet odajuttassanak. Szepesmegye a szobor talapzatához a Branyiszkóhegy földjéről küldött Amerikába.

— **A tanítóképző sorsa.** A kassai római katolikus egyházmegye kulturális alapjaiból főtartott kassai tanítóképző fokozatos beszüntetésének lehetővé tétele iránt Kassa város törvényhatósága tudvalevőleg memorandumot intézett a vallás-és közoktatásügyi miniszterhez, a melyben meggyőző érveléssel fejtette ki, hogy a tanítóképző hirtelen beszüntetése egyrészt kulturális szempontból csupán Kassa város magyarságára, a melyet a tótság fojtogató vasgyűrűként fog át, másfelől pedig sok szegénysorsú magyar fiu pályáját derékban törné ketté s több évi kitaró tanulás gyümölcsétől fosztaná meg. A miniszterium meghajlott az érvek súlya alatt és 3000 korona évi segélylyel biztosította a fokozatos beszüntetést. Tehát 40 kassai szegény fiu küzködése nem marad meddő. Aggasztó azonban az, hogy bennünket a felekezeti intézetet felváltó állami képzőről egy szóval sem tett említést a nagyméltóságú miniszterium.

— **Hymen.** Maderspach Ferencz, a felsőmagyarországi tintagyár társtulajdonosa eljegyezte Doby Irma kisasszonyt, a felsőbb leányiskola tanárnőjét.

— **A lelencház állami kezelésben.** A „Fehérkereszt-Egyesület“ alapította és tartotta fenn sokáig súlyos anyagi áldozatok árán a kassai lelencházat, a mely áldásos működését több felvidéki megye területére terjesztette ki. Ez az intézmény már csak azért is nagy jelentőségű, mert a társadalom néhány törhetetlen buzgósa

emberbarát iniciálására önéreje megfeszítésével alkotta meg és tartós virágzást biztosított neki, bárha a mindenható állam egy fillérnyi segélylyel sem támogatta humánus és kulturális céljait. A társadalmi szellem megtermette a maga dús gyümölcsseit, az összetartás pedig életet oltott egy problematikusnak tetsző vállalkozásba. A társadalmi úton való kezdeményezés sikere pedig meggyőzte az államot az emberbaráti intézmény továbbfejlesztésének szükséges voltáról és sokkalta hatalmasabb erejével kezébe ragadta az ügyet. — A „Fehérkereszt-Egyesület“ kassai lelencháza így ment át az állam kezelésébe.

— **A város urainak szíves figyelmébe.** Ma tűz volt Kassán. Kisebb fajta, de lehetett volna belőle nagyobb is: ha a háztulajdonos vagy ki, amint azt majd a rendőri tudósítás elmondja, a tüzet ideje korán el nem oltotta volna. De nem a tűzről akarunk ezuttal beszélni. Másról. A város urainak nem törődömségéről, színte hanyagságáról. Mert ahhoz mégis bizonyos, sőt nagyfoku könyelműség kell: hogy a tűzoltóságtól minden lovat elvonnak s ha tűz üt ki: a tűzoltóság szaladhat ló után, oda, a hol ló van. Ma is lóhiányában csak negyed óra mulva vonulhatott ki a tűzhöz a tűzoltóság. Tessék most elképzelni: mi történt volna akkor, ha a keletkező tüzet ott a házban el nem oltják? A legnagyobb szerencsétlenség és veszedelem: mely tenger kárt, megmérhetetlen ijedelmet és tudj' Isten: mit okozott volna!

Szó ide, szó oda: követeljük e bajok orvoslását. Kassa nem falu és elég nagy város ahhoz: hogy a tűzoltóságnak a nap bármely pillanatában legalább is két ló mindig rendelkezésére álljon!

— **Színészek, komédiások, kereskedelmi ügynökök.** A maros-illyei magyar királyi adóhivatal fekete tábláján, amit hirdetések kifüggesztésére használnak, a következő, a hivatal tisztviselői által kifüggesztett figyelmeztetés ölik a belépő szemeibe:

Színészeknek, komédiásoknak, kereskedelmi ügynököknek ezen hivatalos helyiségbe való belépés tilos.

A színészek és kereskedelmi ügynököknek a csepűragókkal egy sorba való állítása a maros-illyei adótisztek fokozott intelligenciájára vall.

— **Az aggteleki barlang százéves fennállása.** Lőcséről írják: F. hó 6-án volt százéve annak, hogy a híres aggteleki barlangot megnyitották. Nyáry Jenő ismert tudós kutatta ki és az ott talált emberi csontok és más régi tárgyak nyoma után következtetve, a molith-korszakban az emberek temetkezési helyeül is szolgált. A barlang belsejében két nagyobb patak folyik keresztül: az Acheron és Styra nevek, melyek hol előtörnek, hol eltűnnek a föld mélyébe. Nevezetes szerepet játszott a barlang az 1848—1849-iki szabadságharcban, midőn az osztrák seregek a branyiszkói hegynél február 5-én vereséget szenvedtek, visszavonulásuknál Enyickén Fiedler tábornok, Schlick altábornagy seregével egyesült, Aggtelekre érve a nagy hidegben ott tölté embereivel az éjszakát.

— **Kassa város híre.** Néhány hónappal ezelőtt hoztuk a hirrovatunkban, hogy Krakko város lengyel történettudományi társulata azzal a kéréssel fordult városunkhoz, bocsátáná rendelkezésére tudományos buvárkodás céljából mindazon levéltári okmányokat, a melyek Kassa és Krakko városok középkori kereskedelmi érintkezésére vonatkoznak. Városunk készséggel teljesítette a testvéremzet egyik kulturális egyesületének kérését, annál is inkább, mivel a levéltári adatokból csakis a régi, szoros baráti viszony érdekéknél-érdekesebb momentumait deríthette fel úgy, hogy történet-hamisításnak, avagy historiai tények célzatos ferdtítésének még csak gyanuja sem mérülhetett fel. Ilyes tendenciákat már az a körülmény is jó eleve kizárt, hogy a két város tulnyomóan a békés, ernyedetlen polgári munka áldást-hajtó mezején érintkezett és így az okmányok majdnem kivétel nélkül formális kereskedelmi szerződések és megállapodások, a melyek hivatva voltak a testvérvárosok kereskedelmi viszonyát kölcsönösen szabályozni, a visszaéléseket kíméletlenül kiirtani és a felmerülő félreértéseket, pereket és kétséges eseteket békés úton elintézni. A középkor lüktető városi életének, kereskedelmi összeköttetéseknek, gondolkodásának és a városi jog fejlődésének rendkívül érdekes képét tárják elénk a nyilvánosságra hozott adatok, ha hozzáértő tudományosan fegyelmet, historiai érzékkel bíró és korismerettel felruházott elme szedi rendszerbe és alkot olyan hűséges képet, a melyben a középkori város a maga teljes találó valóságában visszatükröződik. Egyben nagy dicsőséget jelent városunkra, ha külföldi hírneves tudósok, akiket az elfogultság vádjá sem illet, szentelnek fejezeteket városunk dicsőséges multjának. Ez a remény be is vált. A lengyel történettudományi társulathoz a kutforrásokat ismertető ideiglenes kiadása csak főbb vonásaiban vázolja a fényes multtal dicsekedő Krakko város kereskedelmének történetét és már ebben is néhány ragyogó sugarat vet Kassa kereskedelmére. Olyan hatalmas volt városunk a középkorban, hogy a XIV. század derekán szövetséget kötött vele Krakko városa közös kereskedelmi érdekeiknek hathatós védelmére és istápolására. A nagyfontosságú okmány a mi levéltárunkból ugyan elkallódott, de fennmaradt Krakkoéban, a mely még számos érdekes okmányt őriz, bár másod-példányai nálunk szintén elkallódtak. Érdeklődéssel várjuk a lengyel tudományos társaság folytatólagos közleményeit.

Az okos ló A következő hirdetés áll egy vidéki ujságban: »Hétéves gyönyörű, bányászlelő lovamat eladom. Az állat a ló szellemi képességének mintaképe. Tíz színt különböztet meg, érti a számtan alapműveleteit.« Ez a ló alighanem okosabb, mint a gazdája.

— **Vizbefult gyermekek.** Lőcséről írják: A mult hét folyamán a Szepeségben öt gyermek vizbefult: Felső-Szalókon Kozák Veronika két éves leánya, Vibornán Jendracek Katalin három éves fia, Márkusfalván Sedlák Mária másfél éves fia, Gölnicbányán Szimánszky Péter odaváló bányász négy éves leánya és N.-Lipniken Herczig Béla molnár három éves leánya. Mind az öt esetben szülői gondatlanság forog fenn.

— **Szepesből írják nekünk:** A szepeségi fürdők és nyaralók a kedvezőtlen időjárás folytán még mindig nagyon üresek, sokkal kevesebb a vendég, mint a lefolyt évek bármelyikében ilyenkor. — A legtöbb látogatója van a Csorba-tónak, többnyire napi vendég csak, ki ott megébedel és tovább megyen. Eddig a Csorba-tónál még nem észlelni nagy haladást az